

Bari Sen Dinle

– Ahmet Öztürk · 12 Aralık 2013

Ağır geliyor yüküm. Omuzlarımdan aşağı bir baskı. Külçe külçe altın koysan üstüme ancak o kadar ağırlaşır bedenim. Bakma, parayla işim yok. Altın dedimya dertler altın kadar kıymetli bende. E, dert olmasa içimde, kimle cilveleşecek ruhum, bir söyle. Kendime sövüyorum ardından kendim de bana. Kalabalığım şu sıra.

Ben tek siz hepiniz! Hayal etmeni istiyorum hemen. Burada bir kurgu yapacağız seninle. Kulaklarını tıkla ve... Haha, iyi ki tıkamadın. Kulakların tıkalyken nasıl duyacaksın ki bunları? Konu şu ki, bir yuvarlak oluşmuş. Beş – on tane fikrim gelmiş. Ortalarında da ben. Sen bir tane benle başa çıkamazken, ben onlarca benle uğraşıyorum, halimi bir düşün.

Sarhoş masamda bir o yana vuruyorum kadehi bir bu yana. Çat! Kırıldı bardak, varsın kırılsın. Benden değerli mi?

- Bazen

Hakkaten bazen bir bardak bile benden kıymetli olabiliyor. En azından onun amacı belli. Bir varoluş nedeni var. İşte ben bu nedeni unuttuğum zamanlar o benden öne geçiyor. Şimdilerde, tuz buz olsun benden kıymetli mi?

Yahu, o ne özgüven o, moduna da bir türlü giremiyorum. Artık adını sen koy, bir laf söylersin, vezir de olursun rezil de. Ol diyince öldüramayız ama şak diye lafı yapıştıran adamlardan da olmak istemiyorum.

Şimdi sana seni seviyorum desem, neden beni sevesin ki arkadaş! Tek ısıriktaki atarım ben seni. Zaten insanlar neden elma severler onu da anlamıyorum. Bak işte, senin yüzünden kendimle de çelişiyorum.

Yarım elma, gönül alma. Sen bana bakıyorsun, ben sana. Sevmesem de seni, başkası sever belki. Ne sen çürü, ne ben daha fazla üzeyim seni.